

دولت بایدن همچنان هر گونه ارتباط بین جنگ غزه و درگیری‌های جاری مربوط به نیروهای آمریکایی در عراق، سوریه و یمن را رد می‌کند.

موضع کاخ سفید این است که این‌ها درگیری‌های نامرتبطی هستند که همزمان رخ داده‌اند و نمی‌توان آنها را با شواهدی از جمله حمله اخیر پهپادی گروهی از شبه‌نظامیان عراقی تطبیق داد که نشان می‌دهد جنگ غزه به بی‌ثباتی و خشونت منطقه‌ای دامن زده است. در این حمله سه سرباز آمریکایی در پایگاهی در اردن کشته شدند و بیش از ۴۰ نفر مجروح.

گرچه دولت آمریکا می‌خواهد درگیری را به غزه محدود نگه دارد اما حقیقت این است که جنگ به چندین کشور دیگر سرایت کرده است. اینکه آمریکا وانمود می‌کند که جنگ در غزه تاکنون عواقب منفی برای ثبات منطقه‌ای و نیروهای آمریکایی حاضر در منطقه نداشته می‌تواند برای مردم آمریکا زیان‌آور باشد.

روز چهارشنبه زمانی که از جان کربی، سخنگوی شورای امنیت ملی در نشست خبری درباره «همان درگیری بزرگتر» سوال پرسیده شد، او هرگونه ارتباط بین غزه و درگیری آمریکا با حوثی‌ها یا حملات متقابل بین شبه‌نظامیان محلی و نیروهای آمریکایی را رد کرد.

کربی گفت: «من مطلقاً با توصیف شما از همان درگیری بزرگتر موافق نیستم. درگیری بین اسرائیل و حماس در جریان است.» کربی در ادامه می‌گوید که آمریکا همچنان اطمینان حاصل می‌کند اسرائیل حمایتی را که برای دفاع از خود در برابر این تهدید ادامه‌دار نیاز دارد دریافت می‌کند.

کربی می‌گوید: «خیلی قبل‌تر از هفتم اکتبر، حتی در دولت قبلی هم، حملاتی به سربازان و تاسیسات ما در عراق و سوریه شده بود. در مورد حوثی‌ها، آنها می‌توانند هرچه می‌خواهند ادعا کنند که این به غزه مرتبط است، اما دوسوم کشتی‌هایی که مورد حمله قرار می‌دهند هیچ ارتباطی با اسرائیل ندارند. بنابراین این موضوع نه‌تنها درست نیست بلکه دروغ است.»

پاسخ کربی گمراه‌کننده و نادرست است. گروه مقاومت اسلامی عراق که مسئولیت حمله در اردن را پذیرفت، به صراحت اعلام کرد که این حمله به جنگ غزه مرتبط است. رهبر حوثی‌ها تاکید کرده است که تا زمانی که جنگ ادامه داشته باشد، حملات آنها هم ادامه خواهد داشت. تصمیم دیگر بازیگران برای حمایت از این موضوع ممکن است بدبینانه باشد یا نباشد، اما حمایت آنها از یکدیگر را نمی‌توان انکار کرد.

امتناع از رویارویی واقعیت ارتباط بین این درگیری‌ها تضمین می‌کند که ایالات متحده با نادیده گرفتن این موضوع که کلید کاهش تنش‌های منطقه‌ای پایان دادن به جنگ غزه در سریع‌ترین زمان ممکن است، از سیاست‌های ناکام‌آمد و آسیب‌زا حمایت کند.

کربی اشاره‌ای نکرد که حملات شبه‌نظامیان به نیروهای آمریکایی در عراق و سوریه چندین ماه قبل از هفتم اکتبر متوقف شده بود و دلیل آن تفاهماتی بود که آمریکا و ایران در رابطه با توافق تبادل اسرا به‌دست آورده بودند. تنها پس از هفتم اکتبر بود که این حملات دوباره از سر گرفته شدند و سپس به سطح بی‌سابقه‌ای افزایش پیدا کردند. شبه‌نظامیان محلی دلایل بیشتری برای هدف قرار دادن نیروهای آمریکایی دارند که به قبل از جنگ برمی‌گردد. اما هیچ راهی برای درک شدت حملات در ماه‌های اخیر یا توقف آنها در طول وقعه جنگ اسرائیل و غزه در سال ۲۰۲۳ وجود ندارد، به‌جز اینکه این حملات به جنگ اسرائیل مرتبط‌اند.

در مورد حملات حوثی‌ها هم همین موضوع صدق می‌کند. حوثی‌ها در طول جنگ خود با ائتلاف عربستان سعودی کمیته‌ای علیه کشتی‌رانی تجاری راه‌اندازی نکردند، بنابراین این اقدامی نیست که از زمان به‌دست آوردن قدرت در سال ۲۰۱۴ انجام می‌دادند. اولین حملات حوثی‌ها پس از هفتم اکتبر علیه خود اسرائیل بود. حوثی‌ها تا کنیک‌های خود را به سمت هدف قرار دادن کشتی‌های تجاری تغییر دادند اما واضح بود که آنها در پاسخ به جنگ اسرائیل در غزه این کار را انجام می‌دادند.

دولت بایدن انگیزه‌های سیاسی قوی برای انکار ارتباط بین این درگیری‌های مختلف دارد. اگر آنها به این ارتباط اعتراف کنند، توجیه حمایت بی‌قید و شرط خود از جنگ اسرائیل دشوارتر خواهد شد. این موضوع همچنین استدلال آنها برای اقدام نظامی در یمن علیه حوثی‌ها را تضعیف می‌کند.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

ایهود اولمرت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل در گفت‌وگو با اشپیگل، جانشین خود، بنیامین نتانیا هو و غرور و تکبر را عامل ظهور حماس می‌داند. او همچنین خواستار تشکیل ائتلافی آمریکایی-اروپایی برای مداخله در نوار غزه است. در ادامه گفت‌وگوی تور شرودر و کریستوف شولتس را با اولمرت می‌خوانید.

«آقای اولمرت، پس از حملات تروریستی هفتم اکتبر توسط حماس، اولاف شولتس، صدراعظم آلمان خطاب به پارلمان این کشور گفت: «امنیت اسرائیل یکی از اهداف سیاسی آلمان است.» آیا دولت فعلی آلمان به این وعده خود عمل کرده است؟

فکر می‌کنم پس از کشتار هفتم اکتبر، شولتس خیلی شگفت‌انگیز ظاهر شد. ارجاع به اهداف سیاسی آلمان به‌عنوان تعهد اخلاقی را می‌بینیم. تبعات آنچه بعداً اتفاق افتاد را کنار بگذارید: جنگ با حماس، بمباران غزه، جنبه‌های بشردوستانه، مسئله اول این بود که اتفاقی وحشتناک رخ داده است. تحت شرایط عادی، ما به حمایت

عکس: Washington post

ایهود اولمرت نخست‌وزیر پیشین

هر چیزی که نتانیا هو را از قدرت

نیروی برای مداخله نظامی به غزه بفرستند چون اعراب و فلسطینی‌ها نمی‌آیند و ما، اسرائیل، نباید آنجا بمانیم. برای متقاعد کردن آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها، باید افق سیاسی را نشان بدهیم. پس از کمپین نظامی فورا باید مذاکرات دوکشوری را آغاز کنیم. فکر می‌کنم هیچ دلیل سیاسی دیگری وجود ندارد.

«نتانیا هو و شرکای ائتلافی تندرویش هیچ تلاشی برای این کار نمی‌کنند.

بله و این دلیل دیگری است که چرا باید همین حالا ترک کند. چون وقتی شما درباره رفتارم نسبت به رفتار رای‌دهی آلمان در سازمان ملل می‌پرسید: هر رایی که می‌تواند به اسرائیل کمک کند از ش‌ر این دولت منفور و خطرناک خلاص شود، قابل قبول است. اما زمانی که دولت جدید داشته باشیم، باید مراقب باشیم.

«دولت جدید چقدر سریع ایجاد می‌شود؟

در اواسط ۲۰۲۴، قطعاً دولت جدیدی خواهیم داشت. در عرض چند هفته واضح می‌شود که حداکثر چیزی که می‌توانیم از این کمپین نظامی به‌دست آوریم، پایین‌تر از حد قابل است. که برای دولت فعلی منطقی است.

هیچ‌کسی نیاز نداریم. به‌هر حال هیچ اقدامی نیست که آلمان از لحاظ نظامی بتواند انجام دهد و ما توانیم از آمریکا آن را به‌دست آوریم. اما حمایت اخلاقی آلمان در زمانی بسیار اهمیت دارد که مبانی اخلاقی اسرائیل به‌چالش کشیده شده، زیر سوال رفته و مورد انتقاد قرار گرفته است.

«ران پروسور، سفیر اسرائیل در برلین تصمیم آلمان برای رای ممتنع در مجمع عمومی سازمان ملل را «فرا تر از ناامیدکننده» خواند. فکر می‌کنید رای‌های آلمان بیشتر اوقات باید همسوی اسرائیل باشد؟

در اصول، بله. با این حال، خیلی صادقانه بگویم؛ هر چیزی که نتانیا هو را از قدرت بیاندازد با ارزش است. خارج از این جنبه، قطعاً من دوست دارم آلمان به نفع اسرائیل عمل کند. اما اگر رای‌دهی به راه حل دوکشوری باشد، چگونه می‌توانم از آلمان انتظار داشته باشم که خلاف راه حل دوکشوری رای دهد وقتی که خودم همه‌جا مدافع آن بودم؟

«فکر می‌کنید راه حل دوکشوری همچنان عملی است؟

فکر می‌کنم اسرائیل همین حالا، امروز، باید پایان کمپین نظامی خود را اعلام کند و از غزه عقب‌نشینی کند. ما به اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها نیاز داریم تا برای مدتی موقت

آمریکا می‌تواند بین اسرائیل و لبنان میانجی‌گری کند؟

قرار دادن کاروان تسلیحات مرتبط با حزب‌الله در دوران جنگ غزه شامل پروازها بر فراز بیروت برای اهداف بازدارندگی است. ادامه فعالیت نیروی هوایی اسرائیل در داخل لبنان، از نظر اسرائیلی‌ها یک نیاز امنیتی مهم دیده می‌شود که برای جلوگیری از درگیری اسرائیل و ایران قطع دسترسی حزب‌الله به تسلیحات مهم، حیاتی است. اسرائیل فضای محدودی برای مانور روی این موضوع می‌بیند اما در برابر قوانین تعامل که نگرانی‌های حاکمیتی لبنان را به حساب می‌آورد و تلاش‌های آینده توسط نیروهای مسلح لبنان برای جانشینی اسرائیل در جنوب لبنان را افزایش می‌دهد.

▼ حل و فصل مناقشات مرز زمینی

پیش از جنگ غزه، هوجستین براساس میانجی‌گری موفقیت‌آمیزش در مورد مرز دریایی، تلاش می‌کرد که مذاکرات بر سر مرز اسرائیل و لبنان را به سرعت آغاز کند. اگر بتوان از خطر تشدید بیشتر تنش میان اسرائیل و حزب‌الله جلوگیری کرد، سپس بعد از برقراری ثبات، دو طرف انگیزه پیدا می‌کنند دوباره در باره این موضوع مشارکت کنند و به سمت توافق طولانی‌مدت‌تری پیش‌روند که بتواند خطر تشدید تنش در آینده را کاهش دهد. در مورد مرز زمینی ۱۳ نقطه اختلافی وجود دارد. عمده‌ترین آنها از لحاظ پیچیدگی، ذاتی و تبعات طولانی‌مدت، مربوط به مزارع شبعاء، روستای قیجر و «نقطه B۱» است. مزارع شبعاء موضوع مناقشه سه‌جانبه

بین اسرائیل، لبنان و سوریه است. برای اسرائیل، این منطقه اهمیت استراتژیکی بالایی دارد که نمی‌خواهد کنترل آن را واگذار کند. با این حال، ظاهر پیشنهادی روی میز قرار گرفته که خروج اسرائیل از منطقه را پیش‌بینی می‌کند که با نیروهای بین‌المللی جایگزین خواهد شد تا زمانی که لبنان و سوریه درباره این مسئله به توافقی دست پیدا کنند. در مورد قیجر، تقاضای لبنان این است که اسرائیل از بخش شمالی روستا خارج شود، در نتیجه آن را بین دو کشور تقسیم کنند. این فراخوان اغلب از سوی حزب‌الله تکرار می‌شود که معمولاً آن را در مبارزه گسترده‌تر این گروه شبه‌نظامی علیه اسرائیل بر جسته می‌کند. در مورد ۱۳ نکته مورد بحث، نقطه B۱ از نظر استراتژیک در نزدیکی کیبوتس ساحلی روش هانکرا و شهر لبنانی ناقورا از سوی اسرائیل و لبنان به‌عنوان نقطه شروع برای هر گونه روند علامت‌گذاری مرز دیده می‌شود که شامل مرز دریایی است که در مورد آن توافقی هم‌اکنون به‌دست آمده است. فضای اسرائیل برای مانور در باره این مسائل پیچیده است. این به‌نتایج چانه‌زنی در مورد سایر موارد و همچنین بازه زمانی اجرایی شدن هر گونه توافقی بستگی دارد. در هر صورت، در ذهنیت پس از هفتم اکتبر، اسرائیل احتمالاً با

طریق مذاکرات دو جانبه غیر مستقیم و بدون رسمیت شناختن دو طرف به‌دست آمد، روالی را نشان داد که در آن میانجی‌گری آمریکا زمانی که روی مسئله برد-برد خاصی متمرکز باشد و نیازهای مشترک رسیدگی کند، می‌تواند موفقیت‌آمیز باشد. امروز، هوجستین برای بار دیگر در منطقه رفت‌وآمد می‌کند. اظهارات مخالف با تشدید درگیری‌ها در اورشلیم و بیروت به گوش می‌رسند. آمریکا هم جلوگیری از تشدید درگیری‌ها را تمایل واضح این کشور شناسایی کرده است. بنابراین فضایی برای این باور وجود دارد که راه حل دیپلماتیک و اقل‌دست‌یافتنی است.

▼ مشکلات کلیدی مشاخره بین اسرائیل و لبنان

تلاش‌های آمریکا برای جلوگیری از تشدید تنش بر سر مسائلی که حتی قبل از شروع جنگ فعلی در غزه بین اسرائیل و لبنان مورد مناقشه بودند، عمدتاً به قطعنامه ۱۷۰۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد برمی‌گردد که هدف آن حل و فصل جنگ لبنان در سال ۲۰۰۶ بود که عملاً اجرایی نشد. مسائل متعددی مورد سوال قرار دارند. از دیدگاه اسرائیلی‌ها، بعضی‌ها به راه حل کوتاه‌مدت نیاز دارند در حالی که دیگر مسائل بیشتر طولانی‌مدت‌اند. بعضی از مشکلات برای امنیت ملی اسرائیل مهم‌ترند، در حالی که برای مسائل دیگر فضای بیشتری برای اقدام دارد.

▼ عقب‌نشینی حزب‌الله از مرز اسرائیل و لبنان

برای اسرائیل این موضوع مسئله اصلی است. حضور حزب‌الله در جنوب رود لیتانی و عملیات آنها علیه اسرائیلی‌ها از آن منطقه نقض قطعنامه UNSCR ۱۷۰۱ است. عقب‌نشینی نیروهای حزب‌الله از مرز در اسرائیل به‌عنوان عنصر حیاتی هرگونه توقف خصامات و به‌عنوان پیش‌نیازی برای بازگشت ساکنان اسرائیلی به خانه‌هایشان که پس از حملات حزب‌الله آنها را تخلیه کردند در نظر گرفته می‌شود. اگر شرایط مشخصی در نظر گرفته شده باشد و ضمانت‌هایی ارائه شود، اسرائیل به‌دنبال عقب‌نشینی فوری حزب‌الله از شمال رود لیتانی است و طبق گزارش‌ها ممکن است به مصالحه با عقب‌نشینی کمتر (حدود ۷ تا ۱۰ کیلومتر از مرز) رضی باشد.

▼ استفاده اسرائیل از آسمان لبنان

سال‌ها، نیروی هوایی اسرائیل وارد حریم هوایی لبنان شده تا تلاش‌های ایران و حزب‌الله برای تهدید اسرائیل از سمت شمال مقابله کند. این اقدامات شامل هدف

نیمرود گورن / تحلیلگر مسائل حوزه اسرائیل

مایکل هراری / دیپلمات بازنشسته